

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 8.

ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ, ΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1879

ΠΑΡ. 20.

Τὸ Δελτίον δίδεται δωρεὰν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Χλωρίδος.

Τῆ 51 Δεκεμβρίου λήγει τὸ πρῶτον ἔτος τῆς «Χλωρίδος». Κατὰ τὸ δεύτερον αὐτῆς ἔτος ἡ διεύθυνσις ἀναγκάζεται ὅπως ἀναβίβασῃ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν διὰ μὲν τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς 2 ἀργυρὰ μετζίτια, διὰ δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἀλλοδαπῇ εἰς φράγκα 12. Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει κύριοι συνδρομηταί, οἱ ἐπιθυμοῦντες γὰρ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὴν «Χλωρίδα» καὶ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, παρακαλοῦνται γὰρ πληρώσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἄμείσως ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ πρώτου τεύχους, οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἀλλοδαπῇ, ἕνεκα τῆς κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἀπωλείας πολλῶν φύλλων καὶ καταχρήσεων ἀνταποκριτῶν τιμῶν, παρακαλοῦνται ῥ' ἀποστείλωσι πρὸς τὴν διεύθυνσιν πρὸ τῆς 1 ἰανουαρίου 1880, τὸ τίμημα τῆς συνδρομῆς, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Χλωρίδος πωλεῖται ὁ Α' τόμος αὐτῆς, ἄδελτος μὲν πρὸς φρ 8, δεδεμέτος δὲ πρὸς φρ. 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

107. Χλωρίς. Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα. Τόμος Α'. Ἔτος Α'. Τεύχος ΙΒ'. Μῆν Δεκέμβριος 1879. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Α. Κορομηλά, 4ον, σελ 263. — 288. Περιεχόμενα: Διπλῆ τραγωδία ἐν Κόβεντ-Γάρδεν. — Ἡ Σιβηριανὴ νεάνις, ὑπὸ Xavier de Maistre. (συν. καὶ τέλος). — Ἡ Κωνσταντινούπολις τοῦ μέλλοντος, ὑπὸ Γ. Κατσελίδου (συν. καὶ τέλος). — Ἀφηρημένοι. — Περὶ φαρμακοποιίας. — Ἀληθεῖαι. — Σύμμικτα. — Ἐν ἀνέκδοτον τοῦ Ἀλφρέδου Μουσέ. — Ὑγιεινὴ: Πνιγομένων θεραπεία. — Πρακτικαὶ γνώσεις.

108. Περὶ ψυχῆς, Θεοῦ καὶ ἠθικοῦ νόμου διατριβαὶ ὑπὸ Π. Βράζια Ἀρμέν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Α. Κορομηλά (ἄδελτος Περμποπαζάρου, Ἀρ. 11) 1879. 8ον σ. ιδ' καὶ 209 Ἐβρίσκειται παρὰ τοῖς ἐν Πέργῃ βιβλιοπώλ. Μαραγκῶ καὶ παρὰ τῷ Κ. Veisse. Ἐν Γαλατῇ παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ τῶν τέκνων Α. Κορομηλά καὶ τοῖς κ. κ. ἀδελφοῖς Δεπάστα. Ἐν Κων/πόλει, Ζινδάν Καπού, παρὰ τῷ Κ. Γεωργίῳ Κοπανάρῃ. Τιμᾶται φράγκα 4.

109. Προπόλαια Ἑλληνικῆς μυθολογίας. Πρὸς διδασκαλίαν τῆς νεολαίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν κυρίως Ἐπιστημονικὴν

μυθολογίαν. Ἐν Ἀθήναις, τύποις «Προόδου» 1879. 16ον, σελ. 120. Τιμ. φρ. 1. 30.

110. Alexandre Duma. Οἱ Οὐγενότοι. Μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Ἐκδίδοντος Ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Π. Σωτηριάδου. Τύποις Κ. Πληθωνίδου, 1879 8ον. σελ. 386. Ἐβρίσκειται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖ τῷ Δ. Φιλικοῦ. Τιμ. 1|2 ἀργ. μετζ.

111. Σ. Ν. Βασιλειάδου. Σκύλλα Ἀρῆμα εἰς πράξεις πέντε. Ἐκδίδεται ὑπὸ Δ. Φιλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Κορίννης 1879. 8ον σελ. 79. Ἐβρίσκειται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖ τῷ Δ. Φιλικοῦ.

112. Armand Dubarry. Βίος τῆς Δόννας Ὀλυμπίας, γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ Ἰννοκεντίου τοῦ Γ', κατὰ χειρόγραφόν τι τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ἐξελληνισθεὶς μὲν ἐκ τῆς γαλλικῆς ὑπὸ Δ. Γ. Μουστράτου, προστεθεικὸς ἀναγκαίως τινὰς ὑποσημειώσεις καὶ βραχέων ἐν τέλει τοῦ βιβλίου περὶ τῶν παπῶν μελέτην, ἐκδοθεὶς δὲ ἐπιστασίᾳ καὶ δαπάνῃ Β. Σωτηριάδου καὶ Γ. Φραγκίδου. Ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1879. Τύποις Βουτυρᾶ καὶ Σ/ας. [Ἐκδίδεται κατὰ φυλλάδια ὧν ἕκαστον τιμᾶται 2 ἀργυρῶν γροσίων]

113. Σύντομος ὄρεογραφικὴ καὶ ὕδρογραφικὴ ἔκθεσις τῶν κοιλάδων Πηνειοῦ καὶ Θυάμιδος ὑπὸ Μ. Χρυσόχου Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ τυπογρ. Ν. Γ. Πάσσαρη, 1879. σελίδες 22.

114. Carte de l'Epire meridional contenant les nouvelles frontieres grecques d'après le traité de Berlin Dressée par M. Chrysochoos et publiée par le comité central de la défense national et de la fraternité. Athènes au mois de Juillet 1879. Gravée sur pierre par G. Kohlmann. Echelle au 1/1,000,000 me.

115. Διδακτικὴ μέθοδος διὰ τὴν σπουδὴν τῶν γλωσσῶν Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμουνικῆς ἤτοι α) Γραμματικὴ ἑλληνικῆ, συνταχθεῖσα καὶ γραφθεῖσα Ῥωμουνιστί· β) γραμματικὴ Ῥωμουνικῆ, συνταχθεῖσα καὶ γραφθεῖσα ἑλληνιστί· γ) συμπλήρωμα, δηλαδή γυμνάσματα, θέματα, ἐκθέσεις, διηγήσεις, μῦθοι, ἐπιστολαὶ κτλ. εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν γραμματικῶν κανόνων καὶ πρὸς ἀσκήσιν εἰς τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἰδῶν· δ) παράρτημα, ἤτοι συλλογὴ τῶν μᾶλλον ἀναγκαίων καὶ μᾶλλον εὐχρηστων λέξεων ἐν τῇ ἑλληνικῇ καὶ Ῥωμουνικῇ γλώσσῃ, φράσεις διάφοροι καὶ προτάσεις, γνωμικὰ, διάλογοι συνθέσις κτλ. ὑπὸ Στυλιανοῦ Α. Σαράσσογλου, πρῶτῃν διδασκάλου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, διοικητικοῦ καὶ προξενικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐσχάτως δημοσιογράφου. Ἐν Βραζιλᾷ, τυπογραφεῖον Π. Μ. Πεστεμαλτζιόγλου, 1879, 8ον, σ. 243, φρ. 5.

116. Βύρων. Ἐν Ἀθήναις, 1879. Τόμος Δ', φυλλάδιον ΣΤ'. Περιεχόμενα: Ν. Πετρή, Κάρολος Ρίττερ. — Θεοδώρου Καρούσου, Βίος Δημοσθένους. — Π. Κουπιτόρη, Μελέτη ἱστορικὴ καὶ φιλολογικὴ περὶ τῆς γλώσσῃς καὶ τοῦ ἔθνους τῶν Ἀλβανῶν. — Κ. Κυριαζίδου, Περὶ τοῦ κατ' ἐμφάνειαν θανάτου. — Ναρκίσιου Ἀπηλιώτου, Ὁ Ἄπελις — Θεοδότου Γ. Γεννάδη, Προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις Ἑλλησι. — Τιμολέοντος Ἀμπελά, Κρήτες καὶ Βε-

88

(Τῆς λύτης δωρηθήσεται ἓν βιβλίον).

Ο . π α α α
 τ δ δ φ
 μ ε α π

89.

(Συμπλήρωσον τοὺς ἐπομένους στίχους).

*Επίσημος καὶ μυστικὴ ἢ βίβλος τῆς —,
 εἰς μάτην τις εἰς τὸ αὐτὸ νὰ τὴν κρατῇ—
 δὲν ἀπαντᾷται δις, οὐαί! σελις ἢ —,
 καὶ τὸ μοιραῖον φύλλωμα ἀφ' ἑαυτοῦ —
 Κ' ἐνῶ νὰ ἐπανεῴθωμεν ζητοῦμεν εἰς —
 ἀντικειμένου δι' ἡμᾶς ὄρατου καὶ —
 ἐνῶ ἀκόμη θάλομεν ἀσπάσιον—
 ἀφνης εὐρίσκομεν ἐμπρὸς τὸ φύλλον τοῦ —!

90.

*Εγὼ ἀφυγόν τι εἶμαι καὶ χωρὶς ἀναπνοῆς,
 πλὴν ἐν τούτοις ἀναγκαῖον εἰς ἐκάστου τὴν ζωὴν.
 Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἔρως ἀφανίζεται ἐν αὐτῷ,
 ἂν τὸ ὑποκειμένον μου δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ.
 Ζῆρ μακρὰν ἀπὸ τὰ δάση, πλὴν μὲ ζῶα κατοικῶ.
 Εἰς τὴν γῆν ποτὲ δὲν εἶμαι καὶ μ' ἀνθρώπους συνοικῶ.
 Ὅπου ἢ πτωχὸς ἢ γέρον ἀδιστάκτως προχωρῶ,
 ἂν δὲ πλούσιος ἢ νέος παρευθὺς ἀναχωρῶ.
 Εἰς τὸν κόσμον δὲν μὲ βλέπεις ὅσον καὶ ἀνισιοχασθῆς,
 πλὴν ἂν ἦναι φῶς μὲ βλέπεις εἰς τὸ μέσον παρευθὺς.
 Εἰς τοῦ κώνωπος τὸ σῶμα εὐρυχώρως εἰσχωρῶ,
 ἐνῶ τόσον εἶμαι μέγα ὡστ' οὐδ' εἰς τὸ πᾶν χωρῶ.
 Πῶς εἰς ἔκστασιν τοιαύτην, ἀναγῶστα, σὲ κινῶ;
 εἰς τὴν γλώσσάν σου ἐπάνω αἰωνίως τριγυρνῶ.

91.

Εἶμαι ὁ τέταρτος, ἐὰν μὲ ἀναγκασματίσω,
 παρουσιάζομαι εὐθὺς ἐκτεταμένως ἕως . . .
 Ἄλλ' ἂν καὶ οἵχως κεφαλὴν θελήσουν νὰ μ' ἀφήσουν,
 ἢ πρῶτος τότε γίνομαι, ἢ μένω τελευταίος.

92.

Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ αἰνίγμα θὰ μ' ἀπαντήσης Ἰσως,
 ἐν ᾧ ἐγκλεισθὲν σκάνδαλα, ραδιουργίαν, μῖσος,
 Πόσον θὰ ἦτο ἡ Ἑλλάς, ἂν ἔλειπον, εὐδαίμων,
 δὲν θὰ τὴν ἐλυμαίνετο τῆς ἀναρχίας δαίμων.
 Ἄλλ' ἂν ἀπὸ τὸ αἰνίγμα ἀφνης αὐτὸ ἐκλείψω,
 πόσας ἐνοίας — πιθανῶς — ἀμέσως θὰ συντρέψω.

93.

*Ἄν τὸ πρῶτόν μου τὸ γράμμα ἀποβάλης, τότε μίαν
 θὰ εὐρῆς ἀντωνυμίαν.
 καὶ τὸ δεύτερον ἐπίσης ἐὰν ἀπορρίψης πάλιν
 θ' ἀπαντήσης μίαν ἄλλην.
 Πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον ἂν ἐκβάλῃς, ἰδοὺ μία
 κτητικὴ ἀντωνυμία·
 καὶ τὸ τέταρτον ἀκόμη ἂν συναποβάλῃς, πάλιν
 θέλεις ἴδει μίαν ἄλλην.
 Ἄν τὸ πρῶτόν μου συνδέσῃς μὲ τὸ τελευταίον, μίαν
 θὰ εὐρῆς ἀντωνυμίαν·
 ἂν τὸ τρίτον μου δ' ἐνώσῃς μὲ τὸ τελευταίον, πάλιν
 θ' ἀπαντήσης μίαν ἄλλην.
 Εἰς τὰ δύο μου τὰ μέσα παραδόξως αὐθις μίαν
 βλέπετε ἀντωνυμίαν·
 τὰ δὲ τρία τελευταῖα ἀναγραμματίσῃς, πάλιν
 θ' ἀπαντήσης μίαν ἄλλην.

Τί περίεργον! τὸ πρῶτον μὲ τὸ τέταρτόν μου μίαν
 συνιστοῦν ἀντωνυμίαν·
 ἀλλ' ἰδῆτε, καὶ τὰ δύο τελευταῖά μου καὶ πάλιν
 σὰς δεικνύουν μίαν ἄλλην.
 Τότε ὅλα μου εὐκόλως θὰ εὐρῆτε καὶ καμμίαν
 δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν·
 ἐὰν ὅμως ζαλισθῆτε, μὴ ὁ γράψας τάχα σφάλῃ·
 ἀφετε νὰ μ' εὐρουν ἄλλοι.

ΛΥΣΕΙΣ.

73. Ἡ λέξις Γέεννα εἶναι Ἑβραϊκὴ, συγκειμένη ἐκ
 τῆς Γε-Ἐνώμ, ἧτοι γῆ ἢ φάραγξ τοῦ Ἐνώμ. Ἡ φά-
 ραγξ αὕτη ἔκειτο πλησίον τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς με-
 σημβρία, ἐπὶ τοῦ συνόρου τῶν φυλῶν Ἰούδα καὶ Βε-
 νιαμίν. Ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ οἱ Ἰσραηλιταὶ προσέφε-
 ρον κατὰ διαφόρους καιροὺς (καθ' οὓς ἐξέκλινον εἰς τὴν
 εἰδωλολατρείαν), τὰ τέκνα τῶν εἰς ὀλοκαύτωσιν τῇ
 ψευδοθεῖ Μολώχ. Ἐντεθεβεν δὲ τὸ μέρος τῆς φάραγ-
 γος, εἰς τὸ ὅποιον ἐσελοῦντο αἱ ἀπάνθρωποι αὐταὶ θυ-
 σίαι, ὠνομάσθη Τωφήτ, ἧτοι τόπος φρικῆς, ὑπὸ τῶν
 εἰς ἑαυτοὺς ὑστερον συναλθόντων Ἰουδαίων. Εἰς τοὺς
 μετὰ ταῦτα χρόνους ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας διώρισεν εἰς
 τὸν τόπον τοῦτον νὰ θάπτωνται τὰ θνησιμαῖα τῶν ζώων
 καὶ τὰ πτώματα τῶν κακούργων, νὰ κατακαίεται δὲ
 αὐτοῦ καὶ πᾶν ὅτι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐθεωρεῖτο ἀνί-
 ερον καὶ ἀκάθαρτον. Ἐκ τούτων πάντων ἡ φάραγξ αὐ-
 τῇ ὀλόκληρος κατέστη ἀποτρόπαιος εἰς τοὺς Ἰουδαίους
 καὶ ἐπὶ τέλος σύμβολον τοῦ ἔθους, προδήλως διὰ τὴν
 αὐτόθι καθισιν ἀκαθάρτων. Οὕτως ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ
 γέεννα τοῦ πυρὸς παριστᾷ τὸν ἔθον. Φαίνεται δὲ ὅτι
 καὶ ἡ παρ' Ὀθωμανοῦς ὀνομασία τζεχεννέμ, εἶναι
 μετάφρασις τῆς λέξεως ταύτης (Τζάχ-Ἐννέμ=κοιλὰς
 ἢ φάραγξ τοῦ Ἐνώμ.) — 74. Δανείζονται παρὰ τοῦ
 γειτονοῦ 1 βοῦν, καὶ γίνονται οἱ βόες 18, ὥστε ὁ ἀ.
 λαμβάνει 9, ὁ β' 6 καὶ ὁ γ' 2, περισσεύει δὲ ὁ τοῦ
 γειτονοῦ ὃν ἐπιστρέφουσιν αὐτῷ. — 75. Οὐδὲν, διότι
 τὰ ἄλλα ἔφυγον συνεπεῖα τοῦ ποροβολισμοῦ. — 76.
 Κατὰ πρῶτον φοβοῦμαι τὸν Θεόν, κατὰ δεύτερον δὲ
 ἐκεῖνον ὅστις δὲν τὸν φοβεῖται. — 77. Ἀρσινόη. —
 78. Ἀναπαράδι. — 79. — (τὸ ἐν τῷ αἰνίγματι ὑπάρ-
 χον κόμμα). — 80. Ψαρά. — 81. Μαθηαῖος. — 82.
 Φριτίγερνος (Φιλανδία, Ρισελιέ, Ἰδα, Τισσανδιέρ Ἰ-
 κτινος. Γούτεμπεργ, Ἐδισσον, Ῥώμη, Νετλος, Ὁρά-
 τισ, Σανταρόζας. — 83. Οἶνος. — 84. Νεκρὸς (νέος)

ΛΥΤΑΙ.

Κυρίαί: Μαρία Ψαρᾶ, Καλλιρρόη Δημητριάδου, Αἰκ.
 Κουμαριανοῦ, Ἑλένη Πρατσάνου, Τριάστερος κυρία, Μι-
 κρὰ ἀναγνώστρια τῆς Χλωρίδος, Εὐρυδίκη Μοσχο-
 πόλου, Ἀθηνᾶ Ν. Κ. (Ἀλεξανδρείας), Ἑλένη Λαγου-
 δάκη ἱατροῦ, Μία Ἀρμενίς, Μία φίλη τῆς Χλωρίδος,
 Ἀσπασία Γρηγοριάδου (Σμύρνης) κ. κ. Ἀναστάσιος Δ.
 Εὐγενίδης, Π. Α. Κ., Γεώργιος Λαγουδάκης, Α. Κυρια-
 ζίδης, Ἴσοσκελῆς, Ἐγὼ, Ἀλιξ. Πρατσάνος, Γέρων συν-
 δρομητῆς τῆς Χλωρίδος (ἅπαντα), Ἀφγανός, Μ. Ἀ-
 λεξάνδρου, Ἰ. Κυριακός.